

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellante,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
's-Hertogenbosch, van 10 april 2012 in zaken nrs. 12/10129 en 12/10512
in de gedingen tussen:

de vreemdeling

en

de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel.

1. Procesverloop

Bij besluit van 24 maart 2012 heeft de minister een inreisverbod uitgevaardigd (het inreisverbod) en is de vreemdeling opgedragen onmiddellijk de Europese Unie te verlaten. Dit besluit is aangehecht.

Bij besluit van 24 maart 2012 is de vreemdeling in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 10 april 2012, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank, de daartegen door de vreemdeling ingestelde beroepen ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 17 april 2012, hoger beroep ingesteld. Tevens heeft zij daarbij de Afdeling verzocht haar schadevergoeding toe te kennen. Deze brief is aangehecht.

De minister heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Aan de klacht van de vreemdeling met betrekking tot hetgeen de rechtbank heeft overwogen over de opdracht om de Europese Unie onmiddellijk te verlaten, wordt gelet op het navolgende niet toegekomen.

2.2. Bij besluit van 3 maart 2011 is de vreemdeling ongewenst verklaard. In dit besluit is vermeld dat de vreemdeling vanaf het moment van bekendmaking geen rechtmatig verblijf in Nederland kan hebben, dat op haar de vertrekplicht rust Nederland onmiddellijk – binnen 24 uur – te verlaten en dat zij bij gebreke hiervan kan worden uitgezet. Voorts heeft de minister daarin vermeld dat dit besluit tevens is aangemerkt als terugkeerbesluit. Bij besluit van 21 november 2011 heeft de minister dit terugkeerbesluit gehandhaafd.

Op 24 maart 2012 is de vreemdeling opgedragen onmiddellijk de Europese Unie te verlaten.

2.3. Ingevolge artikel 3, punt 4, van Richtlijn 2008/115/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2008 over gemeenschappelijke normen en procedures in de lidstaten voor de terugkeer van onderdanen van derde landen die illegaal op hun grondgebied verblijven (PB 2008 L 348; hierna: de Terugkeerrichtlijn) wordt voor de toepassing van deze richtlijn onder "terugkeerbesluit" verstaan: de administratieve of rechterlijke beslissing of handeling waarbij wordt vastgesteld dat het verblijf van een onderdaan van een derde land illegaal is of dit illegaal wordt verklaard en een terugkeerverplichting wordt opgelegd of vastgesteld.

Ingevolge artikel 1, aanhef en onder s, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) wordt in deze wet en de daarop berustende bepalingen onder "terugkeerbesluit" verstaan: het terugkeerbesluit, bedoeld in artikel 3, punt 4, van de Terugkeerrichtlijn.

Ingevolge artikel 62, eerste lid, voor zover thans van belang, dient de vreemdeling, nadat tegen hem een terugkeerbesluit is uitgevaardigd, Nederland uit eigen beweging binnen vier weken te verlaten.

Ingevolge artikel 62a, eerste lid, stelt de minister de vreemdeling, niet zijnde gemeenschapsonderdaan, die niet of niet langer rechtmatig verblijf heeft, schriftelijk in kennis van de verplichting Nederland uit eigen beweging te verlaten en van de termijn waarbinnen hij aan die verplichting moet voldoen, tenzij:

- a. reeds eerder een terugkeerbesluit tegen de vreemdeling is uitgevaardigd en aan de daaruit voortvloeiende terugkeerverplichting niet is voldaan,
- b. de vreemdeling in bezit is van een door een andere lidstaat afgegeven geldige verblijfsvergunning of andere toestemming tot verblijf, of
- c. de vreemdeling door een andere lidstaat van de Europese Unie wordt teruggenomen op grond van een op 13 januari 2009 geldende bilaterale of multilaterale overeenkomst of regeling.

Ingevolge het tweede lid geldt de kennisgeving, bedoeld in het eerste lid, als terugkeerbesluit en kan deze tevens een inreisverbod inhouden.

2.3.2. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (bijvoorbeeld in de uitspraak van 21 maart 2011 in zaak nr. 201100493/1/V3 en de uitspraak van 8 maart 2012 in zaak nr. 201112073/1/V3; www.raadvanstate.nl), is sprake van een terugkeerbesluit, indien het gaat om de administratieve vaststelling dat het verblijf van een derdelander in Nederland onrechtmatig is of wordt en dat op hem daarom de verplichting rust Nederland te verlaten. Voor zover in een zodanig terugkeerbesluit wordt gesproken van "Nederland" moet dit worden gelezen als "een land dat lid is van de Europese Unie dan wel voor de toepassing van Verordening (EG) 343/2003 van de Raad van 18 februari 2003 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen, welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielverzoek dat door een onderdaan van een derde land bij een van de lidstaten wordt ingediend (hierna: de Verordening) met een lidstaat van de Europese Unie is gelijk te stellen".

Gelet hierop en nu de definitie van het begrip "terugkeerbesluit" in artikel 1, aanhef en onder s, van de Vw 2000, verwijst naar de definitie van dat begrip, zoals weergegeven in artikel 3, punt 4, van de Terugkeerrichtlijn, moet onder het woord "Nederland" in de artikelen 62, eerste lid, en 62a, eerste lid, aanhef, van de Vw 2000 eveneens worden begrepen "een land dat lid is van de Europese Unie dan wel voor de toepassing van de Verordening met een lidstaat van de Europese Unie is gelijk te stellen".

Dit brengt met zich dat de in het besluit van 3 maart 2011 vervatte mededeling dat de vreemdeling niet langer rechtmatig in Nederland verblijft en dat zij Nederland onmiddellijk – binnen 24 uur – dient te verlaten een terugkeerbesluit in vorenbedoelde zin is. Er bestaat dus geen grond voor het oordeel dat met de op 24 maart 2012 aan de vreemdeling gedane mededeling de Europese Unie te verlaten een ander, verderstrekkend rechtsgevolg is ingetreden dan met het terugkeerbesluit van 3 maart 2011.

2.4. Nu de mededeling van 24 maart 2012 onmiddellijk de Europese Unie te verlaten niet op rechtsgevolg is gericht, is de Afdeling van oordeel dat die mededeling niet kan worden aangemerkt als terugkeerbesluit. Tegen deze mededeling stond derhalve geen beroep open.

2.5. Derhalve is het hoger beroep, voor zover gericht tegen het oordeel van de rechtbank over de opdracht de Europese Unie onmiddellijk te verlaten, kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient in zoverre te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling het beroep van de vreemdeling van 26 maart 2012, in zoverre, alsnog niet-ontvankelijk verklaren.

2.6. Hetgeen in het hogerberoepschrift als eerste en tweede grief is aangevoerd en aan artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vw 2000 voldoet, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.7. Het hoger beroep is, voor het overige kennelijk ongegrond en de aangevallen uitspraak dient in zoverre te worden bevestigd.

2.8. Het verzoek om schadevergoeding dient reeds hierom te worden afgewezen.

2.9. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond, voor zover dit betrekking heeft op het oordeel van de rechtbank over de opdracht de Europese Unie onmiddellijk te verlaten;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch, van 10 april 2012, voor zover hierin het beroep tegen deze opdracht ongegrond is verklaard;
- III. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep in zoverre niet-ontvankelijk;
- IV. bevestigt de aangevallen uitspraak voor het overige;
- V. wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. A.B.M. Hent en mr. N. Verheij, leden, in tegenwoordigheid van mr. B. van Dokkum, ambtenaar van staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

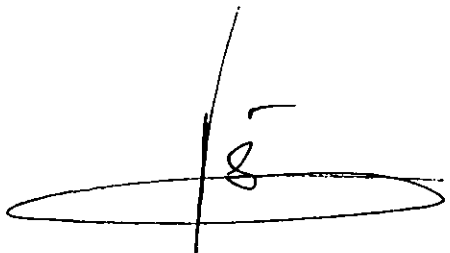
w.g. Van Dokkum
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 9 juli 2012

480-737.

Verzonden: 9 juli 2012

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through the middle.

mr. H.H.C. Visser